

et genitio eius magna et cognitum quod habuit mea. Et primum fuit ius propter quod in nocte cognoscere et cognoscere ab omnibus vestis ad manum nullum cognoscerebat ut sanguis exiret. Et postmodum in pleniori ut cognoscerebat aut secum aut alios de sanguinis suis aut notum suum et non cognoscerebat sed ut insanguinabat in medio populi ciuitatis. Et audiuit est ita ciuitate et metropolia immotuerunt metropolitam episcopum. Et dispositores ciuitatis multe sunt aucto Augusto antipamus illa hora prefos dei. Et tu disputaveris de munitione thesaurorum resurrectio mortuorum manifestabatur pilos. omnibus hereticis. Et denunciauerunt episcopum et presulim et multa cautela custodiebant eum. Hec audiuites omnes detrahabant malum adducentes eum in ecclesiam. Ipse vero existimat quo adderent imperatorem traheret eum. Et intendebat illi hic vel illius et ipsi duxerunt eum tamquam patrum et detrahabant eum hic vel illius et oculi eius lacrimabant. Episcopus autem et consul tulerunt argenteos et ammirabantur. Et consul ait ad malum. Vbi est muentis quidem muentisti. Cite enim argenteum et ex ipso inuenimus ad tenentem manus tua. Et respondens malum dicit. Invenimus aliquem non muentem sibi quod dicitur mihi sed ego sum manifeste exstaculo meorum peritum est et excommissio ciuitatis istius argenteum hoc habeo. Et quid est hoc quod in numero accedit non cognoscitur. Respondit vero consul et dixit ei. Die malum cuius est ciuitatis? Enid et dixit ei. Quo istius ciuitatis sunt siquidem ephesiorum ciuitas hec est. Consul dixit. Et qui sunt pentes tui cognoscentes te? Veniat et attendat te. Et enid malum et dixit nomine pentes suorum. Et non cognovit consul sed dixit ei. Non tibi dixi quo mendax es et non verax. Ipse vero non sciebat quid responderet illis sed statutus deorsum intendebat tantum. Quidam dicebant fabium esse. Alii vero dicebant non sed se ipsum fringit qualiter portatione hac evadat. Consul item intendebat eum cum ardore et iracundia et dixit ei. Qualiter credam te fatue. Et argenteum parentum tuorum est. Cite enim super tripos argenteorum et plures tricentorum septuaginta duorum amorum. Et est primorum diecum decimam imperator et non est admixtu cum aliis argenteis triplis istius cuius utrum. Et pentes tuus an genitum istam fuerunt tu vero iuuensis constitutus sic vis deinceps senes et sapientes ephesi.

Et hor nunc te vindicta et manib[us] et pedibus trahere et tradant te legibus vestigis quo confitearis muentu quod muentisti. Audies vero ista malorum praedita ista rem an ipsos et dixit eis. Imperator vos domini vnu quod postulo ut quod in tecum go vos et quod est me dic vobis. Deinde imperator qui fuit illa ciuitate ubi est. Marcing episcopus dicit illi. Fili non est inter nos hodie qui dicit deinde imperator an atmos enim multis fuit. Malum dicit. Et in his dies mei parauit me et non meo non credit nemo. Sed sequitur me et de nomine vobis socios meos in spelunca telei ex ipso credor et ego. Nec enim cognosco quo a deo imperatore nos fugimus. Et ego nocte vidi quod ingressus est deus imperator ephesiorum ciuitatis. Si vero est hec ciuitas ephesiorum non cognosco. Tunc marcing episcopus cogitauit in semetipso dices. Quo visio est qua immotuit deum iuuenit isti sed surgentes eamque ait eo. Et surrexit marcing episcopus et consul et ambulauit cum gloriosissimis ciuitatis et plurima multitudo cum eis et ambulantes adiuxerunt in speluncam. Et ingressus est malum primus ad socios suos fratres. Et ingressus est postea marcing episcopus et cum venissent in introitum speluncam muerunt in dextera pte negru loculam signillatum duobus sigillis argenteis quod posuerunt ibi praediti duo fideli cum obturasset introitum speluncae a deo imperatore et iece eum foras. Et vocauit omnem turba ciuitatis et non aperuit eum usque ad congregati sunt omnes. Postea vero collecti sunt an eos et consul signauit ipsum et apries eum iuuenit tabula scripta plumbata et leges iuuenit signum quoniam a facie deo fugerat maximus filius praefecti malorum marciang diomisius colpennes serapion et constantius hyacinthus qui sunt in speluncam sibi precepiti deo imperator obcurati sunt lapidibus quadratus petreis. Et scilicet marciang eorum et posuit in seipsum petra. Et legentes transire mirebantur et glorificauerunt deum. Et ingredientes videbant scilicet menses sedentes in angulo speluncae et facies eorum tanquam rosa fulges. Et cadens marcing episcopus consul adorauerunt in facie sibi. Et quis ipsi glorificabat deum qui dignatus fuit eos videare talia mirabilia. Ipse vero sti menses quibus obtinuerunt se poribus deo imperatori immotuerunt maximo episcopo. Tunc marcing episcopus se posuit ad theodosium